 <https://doi.org/10.30563/turklad.1110954>

İntihal / Plagiarism

This article was checked by

programında bu makale taranmıştır

Makale Bilgisi / Article information

Makale Türü / Article types : Bibliyografi / Bibliography
Geliş Tarihi / Received date : 29.04.2022
Kabul Tarihi / Accepted date : 26.10.2022
Yayın Tarihi / Date published : 20.12.2022

Atıf / Citation

Er, M. (2022). Özbek Türkçesi Üzerine Türkiye’de Yayımlanan Çalışmaların Bir Bibliyografya Denemesi. *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi / International Journal of Turkic Dialects (TÜRKİAD)*. 6. Cilt, 2. Sayı, 539-564.

**ÖZBEK TÜRKÇESİ ÜZERİNE TÜRKİYE’DE YAYIMLANAN ÇALIŞMALARIN
BİR BİBLİYOGRAFYA DENEMESİ**

*A bibliography attempt of studies published in Turkey
on Uzbek Turkic*

MERYEM ER¹

Öz

Özbek Türkçesi, Türk dilinin Karluk (Güneydoğu) grubuna mensup olup Yeni Uygur Türkçesiyle birlikte Çağatay Türkçesinin günümüzdeki devamı olarak kabul edilmektedir. Türk cumhuriyetleri arasında yaklaşık otuz beş milyonluk nüfusuyla en kalabalık ülke olarak dikkat çeken Özbekistan’ın resmî dilidir. Gerek tarihî arka planı gerekse de günümüzdeki konuşur sayısı bakımından Özbek Türkçesi, Türk lehçeleri içinde önemli bir yere sahiptir. 1991 yılında Özbekistan’da bağımsızlığın ilan edilmesinden sonra yurt içinde ve yurt dışında Özbek Türkçesiyle ilgili çok sayıda bilimsel çalışma yapılmıştır. Bu çalışmanın amacı da Özbek Türkçesi üzerine Türkiye’de yapılmış yayınları bir araya getirerek bu lehçenin bir bibliyografyasını hazırlamaktır. Çalışma, Giriş, Bibliyografya ve Sonuç bölümlerinden oluşmaktadır. Giriş bölümünde, Özbekistan ve Özbek Türkçesi hakkında kısa bilgiler verilmiştir. Bibliyografya bölümünde, 2022 yılına kadar Türkiye’de Özbek Türkçesi üzerine hazırlanan sözlük, dil bilgisi kitabı, kitap bölümü, makale, doktora ve yüksek lisans tezleri yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Özbekistan, Özbek Türkleri, Özbek Türkçesi, Bibliyografya

¹ Araştırma Görevlisi, Kırklareli Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü. Kırklareli / TÜRKİYE. El-mek: meryemer@klu.edu.tr
 ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4546-6923>

Abstract

Uzbek Turkic belongs to the Karluk (Southeast) group of Turkic dialects and it is regarded as the continuation of Chagatai Turkic together with the New Uyghur Turkic. It is the official language of the Republic of Uzbekistan, which remarks as the most crowded country among the Turkic Republics because of the population of approximately thirty-five million. In terms of both its historical background and the number of speakers today, Uzbek Turkish occupies an important position within the Turkic dialects. Following the declaration of independence in Uzbekistan in 1991, various scientific studies on Uzbek Turkic have been carried out inside and outside Turkey. The aim of this study is to present a bibliography of Uzbek Turkic by collecting the publications brought out in Turkey. The study consists of introduction, bibliography and conclusion parts. In the introduction, it was briefed about Uzbekistan and Uzbek Turkic. Bibliography part involves dictionaries, grammar books, book chapters, articles, doctoral theses and master's theses studied on Uzbek Turkic in Turkey till 2022.

Keywords: Uzbekistan, Uzbek Turks, Uzbek Turkic, Bibliography.

1. Giriş

Türkistan toprakları, tarih boyunca birçok Türk halkına ev sahipliği yapmıştır. Bu halklardan biri de Özbek Türkleridir. Günümüzde, Özbek Türklerinin çoğunluğu yedi bağımsız Türk devletinden biri olan Özbekistan Cumhuriyeti'nde yaşamaktadır. Ülkenin doğusunda Tacikistan ve Kırgızistan, batısında ve kuzeyinde Kazakistan, güneyinde Afganistan ve Tacikistan bulunmaktadır. Aral Gölü, Kazakistan ve Özbekistan'ın sınırları içinde kalır. Amu Derya Nehri'nin bir kısmı Türkmenistan sınırını oluşturmaktadır. Önemli şehirleri Taşkent, Buhara, Semerkant, Buhara, Hokand, Namangan, Andican, Ürgenç ve Hive'dir (Gömeç, 2015: 220). Taşkent ülkenin başkentidir.

Geçmişte Maverainnehir olarak adlandırılan Özbekistan coğrafyasında, Samaniler (875-999), Karahanlılar 927-1212), Harezmsahlar (1097-1231), Temuriler (1370-1500), Şeybaniler (1500-1601) gibi güçlü devletler hüküm sürmüştür (Üşenmez, 2012: 46-47). Özbek adının ilk kez halk adı olarak kullanılması ise Altın Orda hükümdarı (1312-1340) Özbek Han'a dayanmaktadır. Fergana vadisindeki Türk topluluklarını bir araya getirerek yeni bir devlet kuran Özbek Han, bu devleti, "Özbek Devleti" olarak adlandırmıştır (Saray, 1993: 13). Bu devirden itibaren Özbek Han'ın himayesine giren halkın adı "Özbek" adıyla anılmaya başlanmıştır.

Güçlü devletlerin varlığı ve ilime, bilime önem veren devlet yöneticilerinin sayesinde Özbekistan, zamanla kültür ve ilim merkezi hâline gelmiştir. Özbekistan'ın kadim şehirleri olan Semerkant, Buhara ve Hive Türk dünyası için tarihî ve kültürel değerlerini hâlen korumaktadır.

Aynı zamanda bu topraklarda, dünyanın bilim hazinesine çok değerli eserler vermiş şahıslar da yetişmiştir. Beyrunî, İbn-Sina, Harezmi, Farabî, Uluğ Bey sadece Doğu'da değil birçok ülkede bilinmektedir. Bugünkü Türkistan halklarının ataları, Rusya, Çin, Hindistan, İran gibi birçok milletin karşılıklı etkilenmeleriyle gelişerek dönemine göre çok yüksek bir kültür oluşturmuşlardır (Saray, 1993: 58). Türk dünyasının kadim şehirlerine ev sahipliği yapan Özbekistan'ın zamanla kültür ve ilim merkezi hâline gelmesinin yanı sıra köklü bir edebiyata ve dile de ev sahipliği yaptığı bilinmektedir. Yaşadığı dönemin dilini klasik bir dil hâline getirecek nitelikte kendine has bir üslubu olan Ali Şir Nevai, manzum ve mensur eserleriyle Türk edebiyatında oldukça önemli bir yere sahiptir.

Altın Orda hükümdarlığından sonra etnik bir ad olarak karşımıza çıkan Özbek adı, müstakil olarak 20. yüzyılda yaygın bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Bu zaman süresince Özbek ve dili için Türk, Sart ve Çağatay adlandırmaları kullanılmıştır. Özbek Türkçesinin temeli 11. yüzyılda şekillenmiş, 15. yüzyılda ise müstakil bir dil olarak tamamlanmıştır

(Üşenmez, 2012: 53). Günümüzde Özbek Türkçesi ve Yeni Uygur Türkçesi, Çağatay Türkçesine en yakın lehçeler olarak kabul edilmektedir. Türk dili sınıflandırmalarında Karluk (Güneydoğu) grubunda ya da tağlık grubunda yer almaktadır.

Yabancı Türkologlardan A. Usmanov, A. N. Samoyloviç, N. A. Baskakov, S. E. Malov, A. M. Şerbak, gibi Türkologların Özbek Türkçesiyle ilgili çeşitli görüşleri mevcuttur. Genel olarak Özbek edebî dili şu devirlere ayrılmaktadır:

- I. En Eski Türk Dili (7. Yüzyıla kadar olan süreç).
- II. Eski Türk Dili (7- 10. Yüzyıllar arası).
- III. Orta Asya Edebî Dili (11-14. Yüzyıllar arası).
- IV. Eski Özbek Edebî Dili (14-17. Yüzyıllar arası).
- V. Yeni Özbek Edebî Dili (17-20. Yüzyılın başları).
- VI. Bugünkü Özbek Edebî Dili (20. Yüzyılın ilk 30. Yılı) (Yıldırım, 2012: 1).

Özbek Türkçesi, nüfus oranı bakımından Türkiye Türkçesinden sonra en çok konuşulan lehçedir. Özbekistan'dan başka çoğunlukla Kazakistan'ın güney bölgesi ile Türkistan'ın kuzey bölgesinde, Kırgızistan ve Türkmenistan'ın sınır bölgelerinde de konuşulmaktadır (Buran, Alkaya, 2018: 27). Oğuz grubu Türk lehçelerinden sonra Türkiye Türkçesine en yakın Türk lehçesidir. Diğer Türk lehçelerine bakıldığında “o”laşıcı özelliğiyle onlardan ayrılmaktadır. Türk lehçelerindeki at, ana, al-, baş, bala vb. kelimelerde bulunan “a” sesi Özbek Türkçesinde “o” sesiyle telaffuz edilmektedir (Üşenmez, 2012: 51). Ancak burada belirtilen ses, “o” sesine yakın yuvarlak bir “â” sesidir.

Bugünkü Özbek Türkçesinin üç temel diyalekti bulunmaktadır. Bunlar; Karluk, Kıpçak ve Oğuz diyalektidir. Özbek edebî dili, Karluk diyalektine dayanmaktadır. Taşkent, Fergana, Semerkant, Buhara, Kaşkaderya'da konuşulmaktadır. Bu diyalekt Uygurcaya daha yakın olup Farsçanın etkisi belirgindir. Kıpçak diyalekti Kazakça ve Karakalpakçaya yakındır. Oğuz diyalekti ise Türkmen lehçesine yakın olup konuşulduğu bölge Karakalpakistan'ın Harezm bölgesi ile Türkmenistan'ın Taşoğuz şehridir (Öztürk, 2016: 9).

Özbek Türkleri, yazı dilinde Arap, Latin ve Kiril alfabelerini kullanmışlardır. Arap alfabesini 1900-1929 yılları arasında, Latin alfabesini 1929-1940 yılları arasında, Kiril alfabesini ise 1940-1995 yılları arasında kullanmışlardır. 1995-2010 yılları arasında da Kiril ve Latin iki alfabe birlikte kullanılmıştır (Yıldırım, 2012: 9). 1991 yılı itibariyle bağımsızlığını kazanan Özbekistan'da alfabe tekrar gündeme gelmiş ve 1993 yılında ortak Türk alfabesinden çok farklı olmayan bir Latin alfabesine geçilmiştir. Ancak 1995 yılında alfabe değişikliği yapılmış ve ortak Türk Latin alfabesine uzak, Türkçenin fonetik kaidelerine uymayan bir alfabe ortaya çıkarılmıştır (Buran, Alkaya, 2018: 28). Günümüzde ise diğer Türk cumhuriyetlerinde olduğu gibi Özbekistan'da da alfabe değişikliği gündemdedir. Özbekistan, 1 Ocak 2023 yılında tamamen Latin alfabesine geçmeyi planlamaktadır. Yeni Latin alfabesi 28 harf, 1 harf birleşimi ve 1 kesme işaretinden oluşmaktadır (“Latin harflerine uyarlanan”, 2022).

Türk cumhuriyetlerinin 1991 yılında bağımsızlıklarını kazanmasıyla birlikte Türklük bilimindeki çalışmalara olan ilgi daha da artmıştır. Aradan geçen 30 yıllık zaman süresince Özbek Türklerinin tarihi, kültürü, dili, edebiyatı, sanatı üzerine yurt dışında ve yurt içinde pek çok bilimsel çalışma ortaya konmuştur. Bu bibliyografya çalışmasının hazırlanma amacı da Özbek Türkçesiyle ilgili Türkiye'de yapılan yayınları, toplu bir şekilde alana ilgi duyan araştırmacı ve öğrencilerin istifadesine sunmaktır.² Çalışmanın kapsamı 2022 yılına kadar yapılan yayınlardan oluşmaktadır.

² Bu konuda örnek bir çalışma için bk. GİRAY, E. (2019). *Türkiye'de Özbek Türkçesi Grameri Üzerine Yapılmış Bilimsel Kitap ve Lisansüstü Çalışmalar (1985-2019)*. O'zbek Tili Taraqqiyoti va Xalqaro Hamkorlik Masalalari. Özbekistan: Taşkent.

2. Bibliyografya

2. 1. Sözlükler

ERCİLASUN, A. B. (Ed.). (1991-1992). *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü I-II*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

BERDAK, Y., TULUM, M. M. (1994). *Sözlük-Özbekistan Türkçesi-Türkiye Türkçesi, Türkiye Türkçesi-Özbekistan Türkçesi*. İstanbul: Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı.

ERCİLASUN, A. B. (Ed.). (1991-1992). *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

GÜLTEKİN, M., YOLDAŞ, M. A. (2002). *Afganistan Özbekçesi – Türkçe Sözlük*. İstanbul: Nobel Akademik Yayıncılık.

ÜŞENMEZ, E., BOLTABAYEV, S., TUĞLACI, G. (2016). *Özbekçe Türkçe Sözlük*. Eskişehir: Türk Dünyası Vakfı.

YAMAN, E., MAHMUD, N. (1998). *Özbek Türkçesi-Türkiye Türkçesi ve Türkiye Türkçesi-Özbek Türkçesi Karşılıklar Kılavuzu*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

YUSUPOVA, N. (2018). *Türkçe – Özbekçe Sözlük*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

2. 2. Kitaplar ve Kitap Bölümleri

AZİZİ, M. K., KOCAOĞLU, T. (2019). *Binbir Bilmece: Afganistan Özbek Ağzlarından (Miñbir Cumáq: Afğanistan Özbek Şéveleriden), Metin, Çeviri, Sözlük, Dizinler*. İstanbul: Uluslararası Türk Akademisi Yayınları.

BİLVEREN, T. (2021). *Özbekçede Soru*. Ankara: Gazi Kitabevi.

BULTAKOVA, D. (2020). Özbekçe ve İngilizcede Mahlasların İsimlendirme Motifleri Üzerine. Saidbek Boltabayev (Ed.), *Özbekistan Cumhuriyetinin Türk Keneşi'ne Üyeliğine İthafen Dil ve Edebiyat Araştırmaları I* (s. 396-399). Karabük: Karabük Üniversitesi Yayınları.

BURAN, A., ALKAYA, E. (2014). *Çağdaş Türk Yazı Dilleri II*. Ankara: Akçağ Yayınları.

COŞKUN, V. (2000). *Özbek Türkçesi Grameri*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

ÇAĞATAY, S. (1972). *Türk Lehçeleri Örnekleri-II (Yaşayan Ağız ve Lehçeler)*. Ankara: DTFC Yayınları.

DOĞAN, L. (2010). Özbek Türkçesi. Levent Doğan (Ed.), *Çağdaş Türk Lehçeleri El Kitabı* (s. 375-453). İstanbul: Kriter Yayınları.

ELTAZAROV, J., KOÇ, K., YOKUBOV, İ. (2021). *Özbekçe Öğreniyoruz*. İstanbul: Kesit Yayınları.

ERCİLASUN, A. B. (1977). *Bugünkü Türk Alfabeleri I-2*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

ERCİLASUN, A. B. (1989). *Örneklerle Bugünkü Türk Alfabeleri*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

GÜLTEKİN, M. (2006). *Asiyabad'dan Özbek Türkçesi Metinleri (Gramer-Metinler ve Aktarımlar - Sözlük)*. Niğde: Net-Pa Yayın.

GÜLTEKİN, M. (2013). *Özbek Türkçesi Cümle Bilgisi*. Ankara: Bizim Büro.

GÜLTEKİN, M., KORAŞ, H., KURBANOVA, M. (2019). *Özbek Türkçesi Gramer-Metin-Sözlük*. İstanbul: Kesit Yayınları.

HENGİRMEN, M. (1996). *Türkçe Özbekçe Konuşma Kılavuzu - Türkçe-Özbekçe Sözlüğü*. Yusuf Berdiyev (Çev.). Ankara: Engin Yayınevi.

KARAMAN, A. (2021). Özbek Türkçesi. Erdoğan Boz (Ed.), *Çağdaş Türk Lehçeleri I* (s. 147-216). Ankara: Gazi Kitabevi.

KARAÖRS, M. M. (2005). *Türk Lehçelerinde Karşılaştırmalı Şekil ve Cümle Bilgisi*. Ankara: Akçağ Yayınları.

KOÇAOĞLU, T. (2018). Türkbilim (Türkoloji)'de Özbekçenin Ünlü Sesleri ile Büyük Ünlü Uyumu Sorunu Üzerine. Leyla Karahan (Ed.), *Türklük Biliminin Ulu Çınarı Zeynep Korkmaz Armağanı* (s. 241-262). Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları.

KUÇKARTAYEV, İ. (2018). *Doğumunun 80. Yılı Münasebetiyle Prof. Dr. İristay Kuçkartayev'in Türkiye'deki Bilimsel Mirası*. Aynur ÖZ ÖZCAN (Haz.). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

MERHAN, A. (2012). *Özbek Dilinin Grameri*. İstanbul: Eren Yayıncılık.

ÖZ ÖZCAN, A., ÇELİKBAY, A. (2021). *Türkçe - Özbekçe / Özbekçe - Türkçe Ekonomi Terimleri Kılavuzu*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

ÖZEREN, M. (2020). *Çağdaş Türk Lehçelerinde Rusçadan Yapılan Kavram ve Gramer Çevirileri*. Ankara: Akçağ Yayınları.

ÖZTÜRK, R. (1997). *Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

ÖZTÜRK, R. (2007). Özbek Türkçesi. Ahmet Bican Ercilasun (Ed.), *Türk Lehçeleri Grameri* (s. 291-354). Ankara: Akçağ Yayınları.

ÖZTÜRK, R. (2021). *Özbek Türkçesi El Kitabı*. Konya: Palet Yayınları.

SALİHCAN, M., TILAV, A. M., NİŞAN, A. V. (1992). *Pratik Türkçe-Özbekçe Konuşma Kılavuzu*. Ankara: Ecdad Yayınları.

SOLMAZ, E. (2016). Özbek Türkçesi. Nergis Biray (Ed.), *Çağdaş Türk Lehçeleri Metin Aktarmaları* (s. 107-148). İstanbul: Kesit Yayınları.

ŞİRİN, H. (2008). *Başlangıcından Günümüze Türk Yazı Sistemleri*. İstanbul: Bilge Kültür Sanat.

TEKİN, T., ÖLMEZ, M. (2014). *Türk Dilleri Giriş*. Ankara: Bilgesu Yayıncılık.

TEKİN, F. (2008). *Özbek Bilmeceleri*. Uşak: Elik Yayınları.

TEKİN, F. (2009). *Özbek Türkçesinde Sıfat-Fiil Ekleri (Şekil-Anlam-İşlev)*. Erzurum: Salkımsöğüt Yayınları.

TOLKUN, S. (2009). *Özbekçede Fiilimsiler*. İstanbul: Dijital Sanat Yayıncılık.

UYGUR, C. V. (2008). *Özbekçe (Özbek Türkçesi)*. Isparta: Fakülte Yayınevi.

ÜŞENMEZ, E. (2012). *Modern Özbek Türkçesi (Giriş-Özbekistan-Dil Tarihi-Metinler-Gramer-Sözlük)*. İstanbul: Akademik Kitaplar.

VARGELEN AKCİN, H., AÇIK, F. (2020). Üniversite Öğrencileri Bağlamında Ana Diline İlişkin Tutum: Kazakistan-Özbekistan. Yasemin Esin Şahin (Ed.), *Türkçe Eğitimi ve Türk Edebiyatı Araştırmaları* (s. 93-106). Çanakkale: Paradigma Yayınları.

YALÇIN, S. K. (2013). *Çağdaş Türk Lehçelerinde Ünlüler*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

YAMAN, E. (2000). *Türkiye Türkçesi ve Özbek Türkçesinin Söz Dizimi Bakımından Karşılaştırılması*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

YAMAN, E. (2005). *Özbek Türkçesinde Edatlar (Kaynakları, Ses ve Şekil Özellikleri)*. Ankara: Gazi Kitabevi.

YELOK, V. S. (2016). *Erkin Vahidov'un Şiirleri Üzerine Dil ve Üslup Çalışması*. Ankara: Bengü Yayınları.

YILDIRIM, H. (2012). *Özbek Türkçesi (Dilbilgisi-Alıştırmalar-Konuşma-Metinler)*. Ankara: Gazi Kitabevi.

YOLDAŞEV, İ., GÜMÜŞ, M. (1995). *Türkçe Açıklamalı Özbek Atasözleri*. Ankara: Engin Yayınevi.

YULDASHEV, M. (2011). *Özbekçe Yazılım Kılavuzu*. İzmir: Ege Üniversitesi Basımevi.

YUSUBOVA, U. (2020). Özbek Türkçesi ve Türkiye Türkçesindeki Bazı Ortak Türkçe Kelimeler Üzerine. Saidbek Boltabayev (Ed.), *Özbekistan Cumhuriyetinin Türk Keneşi'ne Üyeliğine İthafen Dil ve Edebiyat Araştırmaları I* (s. 367-371). Karabük: Karabük Üniversitesi Yayınları.

2. 3. Makaleler

ABDİYEV, M. (2020). Abdulla Qodiriyning O'zbek Adabiy Tili va Matbuoti Rivojida Xizmatlari. *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi (TÜRKLAD)*, 4(1), s. 8-15.

ABDURAHMANOV, G. A. (1994). Özbek Halkının Etnogenezi va Özbek Tilinin Şakllanişi. *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten (1989)*, 37, s. 1-7.

AÇIK, F. (2002). Özbekistan'da 1990-2000 Yılları Arasında Özbek Türkçesinin Durumu. *Avrasya Etüdleri Dergisi*, 23, s. 127-148.

AÇIK, F. (2002). Özbek Türk Şairi, Yazarı, Dilbilimcisi ve Düşünürü Fıtrat. *Kök Araştırmalar: Kök Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Dergisi*. 4(2), s. 73-91.

AÇIK, F. (2007). Yaş Türkistan Dergisinde Dil Meseleleri. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*. 22, s. 23-38.

AKBAROV, A., MUHAMEDOVA, S. (2014). Özbek ve Azerbaycan Dillerinde Okşayıcı İşlevsellik Semantik Alanın Karşılaştırmalı Analizi: Dört Farklı Dünya Dillerinden Örneklerle. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*. 7(13), s. 177-187.

AKTAN, B. (2011). Cümle Yapısı Bakımından Özbek Atasözleri. *Turkish Studies*, 6(2), s. 163-176.

AKTAN, B. (2011). Manzum Özbek Atasözlerinde Ahenk. *Turkish Studies*, 6(3), s. 137-153.

ALAM, M. (2019). Urducha-O'zbekcha Mushtarak So'zlar. *Türkiyat Mecmuası*, 29(1), s. 301-304.

ALKAN, H. (2012). Lehçeler Arası Aktarmalarda Yalancı Eş Değerler Sorunu (Türkiye Türkçesi-Özbek Türkçesi-Yeni Uygur Türkçesi Fiil Örneği). *Turkish Studies*, 7(4), s. 671-688.

ALKAYA, E., ÇELİK, S. (2020). Türkiye Türkçesi Kırım Tatar Türkçesi ve Özbek Türkçesi Arasındaki Yalancı Eş Değerler. *TÜRÜK Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*, 8(23), s. 51-87.

ALAVUTDİNOVA GANİEVNA, N. (2015). 20. Asır Özbek Dilbiliminde Morfolojiye Ait Görüşlerin Şekillenmesinde Prof. Eyyüp Gulamov'un Yeri. *Turkish Studies*, 10(12), s. 1-14.

AMANOVA, L. (2014). Türkiye Türkçesindeki Deyim ve Atasözlerin Özbek Türkçesine Aktarma Problemi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 183, s. 167-177.

ARSLAN EROL, H., KURT, F. (2019). Gramer Terimleri Esasında Özbek Türkçesi Terim Türetme Yolları Üzerine. *Littera Turca Journal of Turkish Language and Literature*, 5(3), 458-470.

ARSLAN, M. S. (2019). Özbek Türkçesinde Göz Organ İsmiyle Kurulmuş Deyimlerin Türkiye Türkçesinde Eşdeğerliği. *TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi*, 11(41), s. 517-527.

ARSLAN, M. S. (2020). Türkiye Türkçesi ve Özbek Türkçesinde Eş Değeri Olmayan Duygu Fiilleri. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, 21, s. 170-179.

ARSLAN, M. S. (2020). Vatan ile İlgili Özbek Atasözleri. *TÜRÜK Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*, 23, s. 225-235.

ASIM, M. S. (2020). Özbekistan'da Arapça Öğretiminde Okutulan Ders Kitapları Üzerine Bir Değerlendirme. *Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 45, s. 5-24.

ALKAN, H. (2012). Lehçeler Arası Aktarmalarda Yalancı Eş Değerler Sorunu (Türkiye Türkçesi – Özbek Türkçesi – Yeni Uygur Türkçesi Fiil Örneği). *Turkish Studies*, 7(4), s. 671-688.

AVCI, Y. (1997). Özbek Türkçesindeki Ünlü Uyumlarına Dair. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 4, s. 166-172.

AVCI, Y. (2006). Özbekistan'da Fıtrat'ın Ceditçiliği, Eğitimciliği ve Eğitim Felsefesi. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 21, s. 39-51.

AVCI, Y. (2006). Fıtrat'ın Hayatı ve İlk Devir Özbekçedeki Dil Bilgisi Terimlerinin Günümüz Özbek ve Türkiye Türkçesindekilerle Karşılaştırılması. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 22, s. 7-22.

AYDIN ÖZKAN, I. (2021). Çatı Kategorisine Dilbilimsel Bir Yaklaşım: Özbekçe Örneği. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 9(29), s. 34-43.

AYDOĞMUŞ, E. (2021). Özbek Türkçesinde Mental Fiiller. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, 22, s. 135-151.

BASHQABAN, H., HAMDARD, H. (2020). Afganistan Özbek Dili ve Edebiyatının Nüfus Açısından Akışı. *International Journal of Filologia*, 4, s. 135-145.

BAXRONOV, D. (2017). O'zbek Lisoniy Manzarasında Metafora ve Metaforik Modellashirish. *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*, 1, s. 195-200.

BERDAK, Y. (2010). Ali Şir Nevai ve Şimdiki Özbek Dilinin Ünlüleri Üzerine. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Türkoloji Dergisi*, 17(2), s. 67-80.

BİGZAD, N. (2021). Afganistan Sahası Tahar İli Çağdaş Özbek Şiirinde Çağatay Türkçesinin Biçim Bilgisel İzleri. *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi (TÜRKLAD)*, 5(1), s. 122-130.

BİLVEREN, T. (2015). Özbekçe ve Türkiye Türkçesinde Fiil-Tamlayıcı İlişkisi. *Turkish Studies*, 10(8), s. 669-680.

BİLVEREN, T. (2018). Söz Eylem Kuramına Göre Özbekçede Retorik Sorular. *Dil Araştırmaları*, 12(22), s. 195-205.

BOLTABAYEV, S. (2013). Özbek Türkolog Kasımcan Sadıkov'un Çalışmaları Üzerine Bir Bibliyografya Denemesi. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 0(51), s. 35-62.

BOROVKOV, A. K. (1954). Özbek Yazı Dilinin Kurucusu Ali Şir Nevaî. Rasime Uygun (Çev.). *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten*, 2, s. 59-96.

BOSNALI, S., TOPALOĞLU, Y., DİKMEN, F., ATALAT, İ. (2020). Özbek Göçmenlerin Dilsel Uyum Stratejileri. *HUMANİTAS – Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi*, 8(15), s. 109-132.

BOTIROVA A. (2018). O'zbek Tilida So'z Turkumlarining Birlamchi va İkkilamchi Vazifalari. *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi (TÜRKLAD)*, 2(1), s. 428-433.

BOZOROVA, S. (2018). Özbek ve Türk Atasözlerinin Mukayeseli Tahlili. *Yeni Türkiye -Türk Dili Özel Sayısı*, 1(99), s. 356-358.

BULDUK, T. B. (2020). Divânu Lugâti't-Türk ve Özbek Türkçesinde Ortaklaşan Atasözleri. *Kesit Akademi Dergisi*, 22, s. 90-100.

CENGİZ, M. (2018). Shonazar; Ahmad ISHAYEV, Shukur NOSIROV, Haydarali UZOQOV, Do'stmurod ABDURAHMONOV (1971). O'zbek Halq Shevalari Lug'ati. *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 4(9), s. 397-404.

COŞKUN, V. (2000). Tarihî Türk Lehçeleri ve Özbek Türkçesinde Zaman ve Mekânda Sınırlama Görevi Üstlenen Yapılar. *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten*, 45(1997), s. 429-438.

COŞKUN, V. (2001). Türkiye ve Özbek Türkçesinde “ğ”. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 9, s. 251-260.

COŞKUN, V. (2001). -gînâ ve -râq Eklerinin Tarihî Türk Şiveleri ve Özbek Türkçesinde Kullanışları. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 12(2), s. 599-614.

COŞKUN, M. V. (2013). Özbekçenin Fonetigi. *Yeni Türkiye (Türkçe Özel Sayısı)*, 55, s. 512-523.

ÇELİKBAY, A. (2011). Molla Nizamüddin Ahunum ve Hikmet-i Nizamü'd-din Adlı Eseri. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 8(2), s. 134-144.

ÇETİN, H. A. (2018). Özbek Destanı Erali ve Şirali'de Geçen Deyimler. *Erdem*, 74, s. 35-62.

ÇETİN, M. (2014a). Dilde Birlik Düşüncesine Türkiye Türkçesinde ve Özbek Türkçesinde Söz Dizim Terimleri Temelli Yaklaşım. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 23-36.

ÇETİN, M. (2014b). Türkiye Türkçesi'nde ve Özbek Türkçesi'nde Nasihat Biçimindeki Buyurgan Atasözleri Üzerine. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 37-57.

ÇETİN, M. (2014c). Özbek Türkçesiyle Türkiye Türkçesi Arasında Biçimsel Eş Değerler ve Türkiye Türkçesinin Akraba Topluluklara Öğretimi. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(14), s. 161-175.

ÇİMEN, F. (2018). Özbekçe Hal Eklerinin Fiillere Bağlanma Durumları, *Turkish Studies*, 13(15), s. 467-493.

DEMİREZ GÜNERİ, A. (2019). Yeni Uygur ve Özbek Türkçelerinde “Alla/ Ollo” Kelimesinin Kavram Alanı ve “Alla/Ollo” ile Oluşturulmuş Birleşikler. *The Journal of Academic Social Science*, 66, s. 121-131.

- EKER, S. (2006). Özbekistan'da Oğuzca Bir Diyalekt: Güney Harezmi-Oğuzcası. *Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları (HÜTAD)*, 5, s. 113-128.
- ELTAZAROV, J. (2019). O'zbek Tilining Germaniyada O'rganilish Tarixidan (XX asrgacha bo'lgan davr). *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi (TÜRKLAD)*, 3(1), s. 71-77.
- ERBEDEN, E. (2018). Özbek Türkçesinin Oş Ağzı ve Türkiye Türkçesindeki Alkışların Mukayesesi. *Bilimsel Eksen*, 24, s. 129-139.
- ERDEM UÇAR, F. M. (2017). Özbek Yazar Abdulla Kadiri nin Romanlarında Eksilteli Yapılar. *International Journal of Languages' Education and Teaching (IJLET)*, 5(4), s. 450-475.
- ERDEM UÇAR, F. M. (2019a). Özbek Türkçesinde Sıfat-Fiilli Yapılar. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 12(68), s. 143-150.
- ERDEM UÇAR, F. M. (2019b). Özbek Türkçesinde Yeterlilik Kategorisi. *International Journal of Languages' Education and Teaching (IJLET)*, 7(3), s. 170-182.
- FEVZİ, F. (2015). Afganistan'da Türk Dili ve Eğitimi. *Tehlikedeki Diller Dergisi*, 4(6-7), s. 39-43.
- FITRAT, A. (2001). Dilimiz. Ayhan Çelikbay (Akt.). *KTMÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 1, s. 241-244.
- GEDİK, S., UÇAR, İ. (2015). "Bâlâ Âlişer" İsimli Eser Esasında Özbek Türkçesi ve Türkiye Türkçesi Arası "Yalancı Eş Değerlik" Üzerine Bir İnceleme. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 12(1), s. 114-126.
- GEN, S. (2015). Zamanın Geçişine İlişkin Metaforlar: Shukur Xolmırzayev'in Öykülerinde Uzam Açısından Zaman. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 24(1), s. 145-160.
- GÖKDEMİR, O. (2017). "Özbek Bilmeceleri" İsimli Eserden Hareketle Özbek Bilmecelerinde Yer Alan İkilimler Üzerine Bir İnceleme. *The Journal of Academic Social Science*, 63, s. 195-294.
- GÜLTEKİN, M. (2010). Afgan Özbekçesinin Seripul Ağzında –GAn Eki. Esra Yavuz (Çev.). *Turkish Studies*, 5(1), s. 1437-1451.
- GÜLTEKİN, M. (2013). Özbek Atasözlerinin Cümle Yapısı Üzerine Bir İnceleme. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 6(4), s. 483-500.
- GÜLTEKİN, M. (2014). Asiyabad Özbek Ağzıyla Birkaç Nasrettin Hoca Fıkrası. *İlmi Araştırmalar*, 21, s. 135-152.
- HALMET, M. (2019). Türkistanlı Ceditçi Şair Elbek'in Dil Konusundaki Fikirleri ve Fikirleri Üzerinde Verdiği Mücadele Hakkında Bir Değerlendirme. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(4), s. 2125-2142.
- HAMDARD, H., KHALİDBEK, A. (2021). Afganistan Özbekçesinde Akrabalık Terimleri. *Uluslararası Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 29-38.
- HAZAR, M. (2002). Özbek Halk Makal-Matalları (Atasözleri). *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 14, s. 311-318.
- HOCAYEV, T. (1996). Özbekler. Ayhan Çelikbay (Akt.). *Kırım Dergisi*, 226, s. 39-40.
- HUDAYBERDİYEV, C. (1998). Özbekçede Ses Uyumunu Yok Edilişi. Selami Fedakâr (Akt.). *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 5, s. 433-443.

- HUDAYBERGENOVA, Z. (2001). Türkiye Türkçesi ve Özbekçede Devrik Tümce. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 8(18), s. 49-55.
- HUDAYBERGENOVA, Z. (2003). Türkiye Türkçesi ve Özbekçede Belirteç Tümleçleri. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 16, s. 5-14.
- HUDAYBERGENOVA, Z. (2004). Türkiye Türkçesi ve Özbek Türkçesinde Kesik Cümleler. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 11(23), s. 17-23.
- HUDAYBERGENOVA, Z. (2017). Özbek ve Türk Dilbiliminde Basit Cümleleri Tasnif Etme Sorunları. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 14(1), s. 157-168.
- HUDAYBERGENOVA, Z. (2019). O'zbek va Turk Tilshunosligida Ega Talqini. *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi (TÜRKLAD)*, 3(1), s. 6-19.
- HUDAYBERGENOVA, Z. (2019). R. N. Güntekin'in "Dudaktan Kalbe" Romanının Özbekçe Çevirisinde Metaforların Verilmesi Yöntemleri. *Çukurova Üniversitesi Türkoloji Araştırmaları Dergisi*, 4(1), s. 143-164.
- HUDAYBERGENOVA, Z. (2020). Türkiye Türkçesi ve Özbek Türkçesindeki Ek Eylemler Üzerine. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 17(2), s. 146-165.
- ILDIRI, N. (2011). Farsçadan Özbek Türkçesine Geçmiş Kelimelerde Ses Değişmeleri. *Türkoloji Kültürü*, 4, s. 81-97.
- ILDIRI, N. (2018). Özbek Türkçesinde Yer Alan "Nafaqat" Yapısının Türkiye Türkçesine Aktarımı. *Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 61, s. 337-347.
- İBRAGİMOVA, Z., MASHARİPOVA, S., ABDULAMİTOV, A. (2018). O'zbek Tilida İsmalarning Erkalash va Kichraytish Shakllari. *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi (TÜRKLAD)*, 2(1), s. 182-186.
- İKRAMOVA, N. (1998). Özbek Türkçesinde Yemeklerde Ad Koyma İlkelerine Dair Bazı Düşünceler. Erkan Çevik (Akt.). *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 6, s. 790-795.
- İMAMOVA, H. (2010). Türkiye Türkçesi İle Özbek Türkçesinde Nezaket Anlamı Taşıyan Seslenmeler. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 17(42), s. 1-10.
- İMAMOVA, H. (2010). Özbek Türkçesi ve Türkiye Türkçesi Atasözlerinde Nezaketin Yansıması. *Gazi Türkiyat*, 1(7), s. 289-299.
- İMAMOVA, H. (2016). Türkçe ve Özbekçede Nezaket Anlatan Paralinguistik (Dil Ötesi) Olayların Mukayeseli Çözümlemesi. *Turkish Studies*, 11(10), s. 333-342.
- JALİLOVA, N. (2018). ЎЗБЕК ТИЛИДА ҚОН - ҚАРИНДОШЛИК ТЕРМИНЛАРИНИНГ ПАЙДО БЎЛИШ ДАВРИГА КЎРА ТИПОЛОГИЯСИ (O'zbek Tilida Qon - Qarindoshliq Terminlarining Paydo Bo'lish Davriga Ko'ra Tipologiyasi). *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi (TÜRKLAD)*, 2(1), s. 468-472.
- JANKOWSKI, H. (2010). Orta Asya Türk Dillerinin Bazı Ortak Özellikleri. *Türkoloji Dergisi*, 17(2), s. 131-142.
- КАННАР, Т. (2009). Türkçe'den Özbekçe'ye ve Özbekçe'den Türkçe'ye Çeviri Meseleleri. *Kardeş Kalemler*, 33, s. 88-92.
- КАННАР, Т. (2018). Ortak İletişim Dili ve Türkçeden Özbekçeye Çevirinin Bazı Meseleleri. *Yeni Türkiye -Türk Dili Özel Sayısı*, 2(100), s. 328-333.
- KARADENİZ, Y. (2016). Özbek Türkçesinin Alfabe Sorunu. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 32, s. 341-351.

KARADENİZ, Y. (2021). Özbek Atasözlerinde Kullanım Kalıpları. *International Journal of Languages' Education and Teaching (IJLET)*, 9(2), s. 380-401.

KARADENİZ, Y. (2021). Özbek Türkçesinde Edilgen Yapıların Görünümü. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(4), s. 1-16.

KHASANOV, N. (2015). Prof. Dr. Abdurrahman Güzel'in "Ahmed Yesevî'nin Fakr-Nâme'si Üzerine Bir İnceleme" Eserinin Özbekçe Tercümesi Hakkında (On Prof. Dr. Abdurrahman Güzel's Uzbek Translation of "A Research of Ahmed Yesevî's 'Fakr-Nâme'". *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 40, s. 215-218.

KHUDAYBERGENOVA, Z. (2019). O'zbek va Turk Tilshunosligida Fe'l Mayllarini Tasniflash Mezonlari. *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi (TÜRKLAD)*, 3(2), s. 212-225.

KHUDAYBERGENOVA, Z. (2021). Özbek Türkçesi Dilbiliminde Çağrışım Sözlüğünü Oluşturmanın Kuramsal ve "Beşik" Kelimesi Örneğinde Uygulamalı Yöntemleri. *Bilig*, 98, s. 75-97.

KODIROVA, M. (2014). İngiliz ve Özbek Dillerinde Hitap Biçimlerinin Tarihsel-Evrimsel Gelişimi. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 201-208.

KORAŞ, H. (2007). Özbek Türkçesinde –gän/-kän, -қан Sıfat-Fiil Eki, Yapım Ekiyle Genişlemiş –gänlig/-känlig, -қанlig Şekli ve Türkiye Türkçesinde Kullanışlara Karşılık Gelen Şekiller. *Türlük Bilimi Araştırmaları*, 21, s. 143-167.

KORAŞ, H. (2008). Özbek Türkçesinde e- ve bol- Yardımcı Fiillerinin Birbirinin Yerine Kullanılması. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(2), s. 141-150.

KUÇKARTAY, İ. (2000). Özbek Edebî Dilinde /â/ Ünlüsü. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 9, s. 261-270.

KURBANOVA, M., ÖZ, F. O. (2020). Özbek Türkçesindeki Kalıp Sözlerin Türkiye Türkçesindeki Kalıp Sözler İle Karşılaştırılması. *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi (TÜRKLAD)*, 4(2), s. 189-199.

KURT YILDIZ, F. (2019). Çağatay Türkçesinden Özbek Türkçesine Anlam Kötüleşmesi Örnekleri. *Turkish Studies-Language and Literature*, 14(3), s. 1319-1328.

KURTBİLAL, N. (2019). 1944 Sürgünü Sonrası Özbek Türkçesinden Kırım Tatar Türkçesine Geçen Kelimeler Üzerine Bir İnceleme. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 47, s. 195-227.

LAUDE-CIRTAUTAS, I. (1976). Son Elli Yılda Edebî Özbekçenin Gelişmesi Üzerine. *Türk Kültürü Araştırmaları*, 15(1-2), s. 77-92.

MEHMANOV, O. (1997). Özbek Dilinde Bir Günlük Zaman Dilimi Kısımlarını İfade Eden Sözler. Ayhan Çelikbay (Akt.). *A.Ü. TÖMER Türk Lehçeleri ve Edebiyatı Dergisi*, 11, s. 28-32.

MERHAN, A. (2007). Özbekçede *mikin* İlgeci. *Türk Dilleri Araştırmaları*, 17, s. 221-228.

MERHAN, A. (2008). Özbek Dilinde Betimleyici Eylemler. *Türklük Bilgisi Araştırmaları Dergisi*, 32, s. 368-385.

MERHAN, A. (2011). Tatarların Özbek Edebî Dilinin Oluşumundaki Rolü. *Türkiyat Mecmuası*, 21(1), s. 281-295.

MERHAN, A. (2012). Türkçe ve Özbekçe Eşsesli Sözcük Karşılaştırması. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 47, s. 1-15.

- MERHAN, A. (2013). Rus Dilinde Hazırlanmış Azerbaycan Türkçesi ve Özbekçe Ders Kitapları. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 35, s. 99-101.
- MERHAN, A. (2014). Özbek Bilgin Abdurauf Fitret'in "Kutadgu Bilig" Yazısı. *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten*, 62(2), s. 277-296.
- MUHAMMEDOVA, S. AKBAROV, A. (2014). Özbekistan'da Dil Politikası. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 231-236.
- NAZARY, K. (2018). Afganistan'da Türkçe Eğitimi. *Uluslararası Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Dergisi*, 1(1), s. 17-32.
- ORHUN, M. (2017). Özbekçe Ünlü Harflerinin Eş Sesli Sözcüklerde Uygurcaya Bilgisayarlı Çevrilmesi. *Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 21 (2), s. 495-504.
- ÖLMEZ, Z. (1997). Özbekler ve Özbekçe. *Çağdaş Türk Dili*, 108, s. 24-32.
- ÖLMEZ, Z. (1999). Özbekçenin Sözlükleri. *Kebikeç*, 4(7), s. 105-109.
- ÖZ, A. (1996). Özbek Türkçesinde İkileme. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Türkoloji Dergisi*, 12(1), s. 280-311.
- ÖZ A. (2000). Hayvanlarla ilgili Özbek Atasözleri. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 9, s. 114-160.
- ÖZ, A. (2001). Özbek Türkçesi Edebî Dilinde Sıfat Fiiller. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Türkoloji Dergisi*, 14(1), 213-229.
- ÖZ ÖZCAN, A. (2005). Özbek Türkçesinde Olumsuz Yapıda Kullanılan Fiiller. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 2(1), s. 52-67.
- ÖZ ÖZCAN, A. (2008). Özbek ve Türkiye Türkçesinde "Kesinlik" Bildiren Modal Sözcükler. *Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları (HÜTAD)*, 9, s. 447-458.
- ÖZ ÖZCAN A. (2011). Başaklı Bitkilerle İlgili Özbek Atasözleri. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 8(2), s. 98-109.
- ÖZ ÖZCAN, A. (2012). Özbek Türkçesinde ve Türkiye Türkçesinde Emir-Seslenme Ünelemleri. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 9(2), s. 106-118.
- ÖZ ÖZCAN A. (2015). Çiçeklerle İlgili Özbek Atasözleri. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 12(1), s. 7-17.
- ÖZ ÖZCAN, A. (2016). Özbek ve Türk Atasözlerinde Bir Sözü'nün Kullanımı. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 13(3), s. 123-137.
- ÖZTÜRK, J. (2001). Hatay Ovakent Özbek Göçmenlerinde Kod Değiştirimi ve Dil Karışması. *Kafdağı*, 5(2), s. 276-291.
- ÖZTÜRK, Ö. (2001). Yeni Özbek Alfabesi ile Yayımlanmış Bazı Kitaplar ve Düşündürdükleri. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 12(2), s. 762-765.
- RAHİMOVA, İ. (2014). İngiliz ve Özbek Atasözlerinde "İyilik" ve "Kötülük" Kavramları Yorumu. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 189-192.
- RAHİMOVA, İ. (2014). İngiliz ve Özbek Atasözlerinde "İyilik" ve "Kötülük" Kavramları Yorumu. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 189-192.
- RAHİMOV, A., RAHİMOV, A. (2014). Özbek, İngiliz ve Kore Dili Karşılaştırmalı Dil Analizi: Çeşitli Dil Sistemleri İkincil Yalın Birimleri ve Derin Evrensellerin Şekillendirilmesi. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 305-311.

RAHMIONALĖVĪCH, O. (2015). Enantiosemic Features of the Words in the Uzbek Language (Özbekçe Kelimelerin Enantiyosemik Özellikleri). *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 40, s. 173-181.

RASULOV, R. (1997). Özbek Tilidägi Biologik Halät Fe'llerining Mä'nâ Tüzilişi. Ayhan Çelikbay (Akt.). *A.Ü. TÖMER Türk Lehçeleri ve Edebiyatı Dergisi*, 11, s. 33-37.

REFĪYEV, A. (2001). 20. Yillär Özbek Vaqtlı Matbuatidä Türkçä Sözler, Grammatik Şakllär vâ Ulärning Qollänişi. Ertuğrul Yaman (Akt.). *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 11, s. 26-50.

SADIKOV, K. (2001). Özbekistan'da Bulunan Göktürk Harfli Yeni Metinler. *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten*, 48 (2000), s. 297-305.

SADULLAEVA, N. (2018). Türk, Özbek ve İngiliz Dillerindeki Atasözlerinin Kimi Özellikleri. *Yeni Türkiye -Türk Dili Özel Sayısı*, 1(99), s. 359-360.

SAGİR, B. (2018). Özbek Türkçesindeki –ÅK/-YÅK Enklitiği Üzerine. *Yeni Türkiye -Türk Dili Özel Sayısı*, 1(99), s. 267-276.

SAPARNĪYAZOVA, M. (2018). Özbekistan'da Alfabe ve İmla Reformları. *Yeni Türkiye -Türk Dili Özel Sayısı*, 3(101), s. 426-428.

SARIKAYA, Y., SEYFELĪ, O. (2004). Kırşehir Abdal/Teber Dili ve Azerbaycan, Özbekistan Gizli Dilleriyle İlgisi. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, 15, s. 243-278.

SAYIDAOV, Y. S. (2017). Özbek Millî Dilşünaslığı Rivajide Türkistan Cedidlerinin Ornu. *Turkish Studies*, 12(15), s. 557-566.

SHAHOBĪDDĪNOVA, S. (2018). Özbekçe Dilinde İsimler Kullanma ile İlgili Özgün Özellikler. *Yeni Türkiye -Türk Dili Özel Sayısı*, 1(99), s. 277-279.

SHĪRĪNOVA, E. (2014). Özbek Dil İç Potansiyeli Bazında Bir Bankacılık Finansal Terminoloji Geliştirilmesi. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(14), s. 321-328.

SOLIJOV, Y. (2015). Edebi Eserde Poetik Söylevin Üslup Özellikleri. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 0(54), 1-6.

SULAYMANOVA, N., GIYASOVA, N. (2014). Özbek ve İngilizce Cümle Yapısında Zarf Değiştiricilerin Karşılaştırmalı İncelemesi. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 215-221.

SULEYMANOVA, S., PELER, G. Y. (2021). Agatangel Krımskı'nın Çalışmalarında Özbek Dili ve Edebiyatı. *Uluslararası İdil-Ural ve Türkistan Araştırmaları Dergisi*, 3(6), s. 261-270.

ŞABANOV, C. (2002). Özbek Türkçesi ve Türkiye Türkçesinin “Ket-“/“Git-“ Fiilinin Benzer ve Farklı Yönleri. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 9(20), s. 33-41.

ŞAHİN, S. (2014). Afganistan Özbek Türkçesinin Seripul Ağzı Üzerine Notlar. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 11, s.112-126.

ŞAHİN, S. (2016). Afganistan Özbek Ağızlarında Kullanılan Zarf-Fiil Ekleri. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, 39, s.187-201.

ŞÇERBAK, A. M. (1986). British Museum Or. 8193'de Kayıtlı Uygur Harfli Elyazma Mecmua Ve Bunun Özbek Filolojisi İçin Önemi. Ahmet Temir (Çev.). *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten*, 30(31) (1982-1983), s. 133-140.

TAMİR, N. ERCİLASON, A. (2020). Çağataycadan Özbekçeye Gramerleşme (tur- ve yat- Yardımcı Fiillerinde). *Dil Araştırmaları*, 14(26), s. 37-51.

TEKİN, F. (2008). Özbek Türkçesinin Latin Alfabesi Esasındaki İmlası Üzerine. *Turkish Studies*, 3(6), s. 588-600.

TEKİN, F. (2008). Özbek Türkçesi Söz Varlığına Bir Bakış (XIX. Yüzyılın İkinci Yarısı - XX. Yüzyıl Başları). *Turkish Studies*, 3(7), s. 608-618.

TEKİN, F. (2009). Ortak Dil Bağlamında Terim Birliği Açısından Türkiye Türkçesi-Özbek Türkçesi Edebiyat Terimleri Üzerine Bir Karşılaştırma. *Turkish Studies*, 4(4), s. 922-932.

TEKİN, F. (2013). Özbek Türkçesi Üzerine. *Yeni Türkiye (Türkçe Özel Sayısı)*, 55, s. 499-511.

TEKİN, F. (2015). Ortak Dil Bağlamında Terim Birliği Açısından Türkiye Türkçesi-Özbek Türkçesi Coğrafya Terimleri Üzerine Bir Karşılaştırma. *Diyalektolog-Ağız Araştırmaları Dergisi*, 11, s. 65-74.

TEKİN, F. (2016). Eski Türkçedeki Sıfat-Fiil Eklerinin Günümüz Özbek ve Uygur Türkçelerindeki Görünümleri. *Littera Turca Journal of Turkish Language and Literature*, 2(1), s. 523-534.

TEKİN, F. (2018). Ortak Dil Bağlamında Terim Birliği Açısından Türkiye Türkçesi-Özbek Türkçesi Gramer Terimleri Üzerine Bir Karşılaştırma. *Yeni Türkiye -Türk Dili Özel Sayısı*, 3(101), s. 64-68.

TEMİZKAN, M., SOLMAZ, E. (2018). Anadolu ve Özbek Sahası Ninnilerinin Yapı-Şekil, Konu-İçerik ve İşlevi Bağlamında Karşılaştırılması Üzerine Bir Deneme. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 45, s. 239-254.

TEMİZYÜREK, F., BARIN, E., USTABULUT, M. (2016). Afganistan'ın Dil Politikası ve Afganistan'da Türkçe Eğitimi Tarihi. *Türkbilig*, 32, s. 155-168.

TOKATLI, S. (1997). Özbek Alfabesi Üzerine. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 3, s. 100-105.

TOKER, M. (2004). Halid Said'e Göre Osmanlı, Özbek, Kazak Lehçelerinde Şekil/Zaman Ekleri ve Bu Eklerin Şu Andaki Durumu. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 15, s. 1-39.

TOLKUN, S. (2002). Özbek Türkçesinde Yeni Kelime Türetmede Kullanılan Yabancı Unsurlar. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 14, s. 337-365.

TOLKUN, S. (2007). Eski Türkçedeki -d- Pekiştirme Ekinin Özbekçe ve Türkiye Türkçesindeki İzleri. *İlmi Araştırmalar*, 23, s. 131-138.

TOLKUN, S. (2010). Türkiye'deki Özbeklerin Dil Özellikleri. *Türk Dilleri Araştırmaları*, 20, s. 213-223.

TOLKUN, S. (2014). Orta-Güney Türk Lehçelerinde Kullanılan Aq Qılmaq ve Aq Olmaq / Bolmaq ile Türkiye Türkçesindeki Ah Etmek, Ah Almak, Eh Etmek Deyimleri Üzerine. *Türk Dünyası Araştırmaları*, 210, s. 85-96.

TOLKUN, S. (2016). Afganistan Özbek Şiirinin Yazım Sorunları. *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 2(2), s. 187-207.

TOLKUN, S. (2018a). Güney Türkistan'da (Afganistan) Özbek Türkçesiyle Yeni Yayınlar-I. *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 4(7), s. 349-357.

TOLKUN, S. (2018b). Güney Türkistan'da (Afganistan) Özbek Türkçesiyle Yeni Yayınlar-II. *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 4(9), s. 405-418.

TOLKUN, S. (2019). Güney Türkistan'da (Afganistan) Özbek Türkçesiyle Yeni Yayınlar-III. *Uluslararası İdil-Ural ve Türkistan Araştırmaları Dergisi*, 1(1), s. 122-130.

TOLKUN, S. (2021). Özbek Türkçesinde +lär Eki. *Uluslararası İdil-Ural ve Türkistan Araştırmaları Dergisi*, 3(5), s. 1-38.

TOLKUN, S. (2021). Özbek Türkçesinde Sayılar ve Sayılara Gelen Yapım Ekleri. *Uluslararası İdil-Ural ve Türkistan Araştırmaları Dergisi*, 3(6), s. 143-182.

TUĞLACI, G. (2020). Özbekçede Dolaylılık Kategorisi. *Dil Araştırmaları*, 14(26), s. 175-192.

TURKER, L. (2014). Özbek Dilindeki Yardımcı Fiil Yapılarının Sözdizimsel Sınıflandırılması. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7 (13), s. 193-199.

TUYCHİBAEV, Sh. (2021). Özbeklerde Ölümle İlgili Sözel Folklor. *Kültürel Miras Araştırmaları*, 2(2), s. 60-65.

TÜRKMEN, F. (2018). Ortak Alfabe ve Dil – Kazakistan, Özbekistan, Azerbaycan'da Latin Alfabesine Geçiş Ortak Alfabe ve Ortak Yazı Dili Problemi Üzerine Görüşler. *Yeni Türkiye -Türk Dili Özel Sayısı*, 3(101), s. 316-324.

USMANOVA, Ş. (1997). Özbekçe ve Türkçe Deyimlerin Karşılaştırmalı Tahlilinden Birkaç Örnek. *Türk Dili*, 2, s. 36-41.

ÜŞENMEZ, E. (2011). Orta Asya (Anonim) Kuran Tercümesi Üzerinde Özbekistan'da Yapılmış Bir İnceleme. *Turkish Studies*, 6(4), s. 981-986.

ÜŞENMEZ, E. (2012). Özbek Türkolog Berdak Yusuf ve Sözlük Çalışmaları. *Turkish Studies*, 7(4), s. 3181-3188.

ÜŞENMEZ, E. (2012). Özbek Türkolog Kazakbay Mahmudov. *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, 44(44), s. 229-247.

ÜŞENMEZ, E. (2017). Modern Özbek Türkçesinin Oluşumu. *Turkish Studies*, 12(7), s. 463-476.

ÜZÜM, M. (2019). Epistemik Kiplik İşaretleyicilerinin Söz Dizimsel Özellikleri: Özbek ve Türkiye Türkçesi. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Türkoloji Dergisi*, 23(2), s. 452-492.

YALÇINKAYA, T. (2020). Özbeklerin Sosyal Medyada Dil Tutumları. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 17(2), s. 241-257.

YAMAN, E. (1994). Özbek Türkçesi Üzerine Birkaç Söz. *Türk Dili*, 506.

YAMAN, E. (2000). Özbek Türkçesi ve Türkiye Türkçesinde mI Soru Ekinin Kullanılışı. *Türk Dili*, 526, s. 30-34.

YAVUZ, E. (2010). Said Ahmad'ın "Ufq" Romanı Esasında Özbek Türkçesinde –GAN Ekiyle Yapılan Zarf-Fiiller. *Turkish Studies*, 5(3), s. 1970-2001.

YAVUZ, E. (2018). Özbek Türkçesi-Türkiye Türkçesi Arasındaki Aktarım ve Çeviri Yazı Problemleri. *Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 61, s. 215-253.

YELOĞLU, A. (2017). Ötken Künler Romanı Örneğinde Özbek Türkçesinde Türemiş veya Türemiş Yapılı Edatların Oluşumu Üzerine. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, 41, s. 277-292.

YELOK, V. S. (2007). "Erkin Vâhidov'un Şiirleri Üzerine Şekil ve Muhteva Bakımından Bir Değerlendirme." *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3, s. 111-130.

YELOK, V. S. (2008) "Erkin Vâhidov'un Kelime Dünyasına Bir Bakış." *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3(3), s. 442-470.

YELOK, V. S. (2014). Türkiye Türkçesinden Özbek Türkçesine Aktarma Meseleleri. *Gazi Türkiyat*, 1(15), s. 67-86.

YELOK, V. S. (2019). Edebi Metin Aktarmaları Bağlamında Türkçeye ve Özbekçeye Yapılan Aktarmalara Bir Bakış. *Milli Eğitim Dergisi*, 48(223), s. 323-340.

YILDIRIM, F. (2019). Çin'deki Özbekler ve Özbekçe. *Uluslararası Uygur Araştırmaları Dergisi*, 13, s. 57-86.

YILDIRIM, H. (2009). Özbek Türkçesindeki o (â) Ünlüsü Üzerine. *Gazi Türkiyat*, 5, s. 569- 584.

YILDIRIM, H. (2017). Özbek Türkçesi Ağzları Üzerine Bir Değerlendirme. *Dil Araştırmaları*, 11(20), s. 121-145.

YILMAZ, S. A. (2018). Eski Türk Runik Harfli Metinlerdeki Askerî ve Siyasî Terimleri ile Unvan Niteleyicilerin Özbek Türkçesindeki İzleri. *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 4(7), s. 260-296.

YILMAZ, Ş. (1997). İyelik Ekinin Türkiye Türkçesi ve Özbek Türkçesindeki Şekilleri ve Kullanımları. *Türk Dili*, 543, s. 285-287.

YILMAZ, Ş. (1998). Durum Eklerinin Özbek Türkçesi ve Türkiye Türkçesindeki Şekilleri. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, 5, s. 445-447.

YOLDASHEV, A. A. (2013). Türk Dillerinde Sesleniş Sözcükleri. Bahar Güneş (Çev.). *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 48, s. 441-446.

YOLDASHEV, U. (2014). Çeviri Sürecinde Çizgi Roman Özgünlüklerinin İngilizce ve Özbekçe Karşılaştırmalı Analizi. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 237-242.

YULDASHEV, M. (2011). Özbekistan'daki Sözlük Çalışmaları Hakkında Bir Değerlendirme. *Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, 4, s. 31-43.

YULDASHEV, M. (2013). Çolpan Eserlerinin Lengüapoetik Özellikleri. *Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, 7, s. 251-258.

YULDASHEV, M. (2018). XX. Yüzyılın Başlarında Özbek Ceditçilerin Dil ve Alfabe ile İlgili Çalışmaları. *Yeni Türkiye -Türk Dili Özel Sayısı*, 1(99), s. 696-699.

YURTBAŞI, M. (2014). Özbekistan'dan ve Anadolu'dan Çocuk Atasözleri. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 85-146.

WURM, S. (1989). Özbekçe. Mehmet Akalın (Çev.). *Türk Dünyası Araştırmaları*, 62, s. 139-186.

ZAYNIYEV, J. (2014). Korece-Özbekçe Çevirilerinde Kültürel Özelliklerin Korunması. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 7(13), s. 335-340.

2. 4. Doktora Tezleri

BAYDEMİR, H. (2004). *Özbek Halk Masalları (İnceleme-Metin)*. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

BİLVEREN, T. (2017). *Özbekçede Soru*. Adana: Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

COŞKUN, V. (1996). *Çolpan'ın "Keça ve Kündüz" Romanı, (Metin, İndeks, Gramer) (5.cilt)*. Edirne: Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ERCAN, N. (1987). *Çolpan Uyğanış: Tenkitli Metin ve İndeks*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

ERDOĞAN ÖZTÜRK, A. (2001). *Özbek Yazar Otkir Haşimov'un 'Nur Barki Saya Bar' Romanı, Transkripsiyonlu Metin, Sözlük, Gramer İncelemesi (Özbek Türkçesindeki Partisipler)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

ERİŞ HAMZA, F. (2015). *Türkistan Vilayetine Gazeti ve Özbek Yazı Dilinin Doğuşu*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

EYNEL, S. (2018). *Özbek Türkçesinde Ünlemler*. Uşak: Uşak Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

GEN, S. (2015). *Özbekçe'de Metaforlar*. Adana: Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

GIRAY, E. (2016). *Pirimkul Kadırov'un Romanları Üzerine Bir İnceleme*. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

HÜSEYNOVA, T. (2017). *Oğuz (Türkiye, Azerbaycan), Kıpçak (Başkurt, Tatar) ve Karluk (Özbek, Uygur) Türkçelerinde Fiil Çatısı*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KARADENİZ, Y. (2019). *Özbek Türkçesinde ve Yeni Uygur Türkçesinde Sıfat-Fiilli Yapılar: Karşılaştırmalı Dilbilimsel Bir Analiz*. Manisa: Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KORAŞ, H. (1998). *Özbek ve Uygur Türkçeleri'nde İsim*. Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZ, A. (1999). *Özbek Türkçesinde İsimler*. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZBAY, H. (1992). *Abdülhamid Süleymanoğlu Çolpan'ın Şiirleri (Metin-Aktarma-İnceleme)*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZTÜRK, R. (1992). *Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZTÜRK, Z. (2020). *Özbekistan'da Dil Politikası: Standartlaşma ve Modernizasyon*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

SALMAN, R. (1997). *Özbek Türkçesi Şükrülla Kafansız Kömilganlar (Transkripsiyonlu Metin-Metin Türkiye Türkçesine Çevirisi-Dil Özellikleri-Sözlük)*. Malatya: İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

TULUM, M. M. (1997). *Özbekçe'de Tasvir Yardımcı Fiilleri*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

UZMAN, M. (2005). *Türkistan'da Dil Tartışmaları Özbekçe'nin İcat Edilişi (1917-1940)*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÜŞENMEZ, E. (2010). *Eski Kur'an Tercümelelerinden Özbekistan Nüshası Üzerinde Dil İncelemesi (Giriş-İnceleme-Metin-Sözlük-Ekler Dizini)*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

YAMAN, E. (1994). *Türkiye Türkçesi ve Özbek Türkçesi'nin Söz Dizimi Bakımından Karşılaştırılması*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

YELOK, V. S. (2007). *Erkin Vahidov'un Şiirleri Üzerine Dil ve Üslup Çalışması*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

YIKILMAZ, F. (2001). *Özbek Türkçesindeki Yabancı Sözcüklerin Türkiye Türkçesindekilerle Karşılaştırılması*. Edirne: Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ZABETIMIANOAB, N. (2019). *Anadolu Dışında Yazılan Mevlid Metinleri (Tatar, Özbek) İnceleme-Metin-Dizin'*. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

2. 5. Yüksek Lisans Tezleri

AKAN, S. (2019). *Özbek Destanlarından Polken Rivayeti Göroglining Tugilişi (Vr. 7-47) Adlı Eserin Destan Dili Eğitimi Açısından İncelenmesi*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

AKBAY, D. (2010). *Özbekçe Küntugmiş Destanı*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

AKBULUT, Ö. (2019). *Arslanhan Minaresi (Metin- Aktarma- İnceleme)*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

AKÇAİR, E. (2010). *Özbek Yazar Ötkir Hâşimov'dan Seçme Hikayeler "Men, Buvöm Vö Rongli Televizar", "Özbek İşi", "Kızıl Karga" (İnceleme, Metin, Aktarı, Dizin)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

AKKUŞ, Ü. (2018). *Özbek Yazar Abdulla Kahhar'ın "Koşçınar Çırakları" Adlı Romanında Tasvirî Füller*. Osmaniye: Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

AKTÜRK, D. (2019). *Özbek Yazar Abdullâ Qahhâr'ın Mühâbbât Adlı Eseri (İnceleme-Transkripsiyon-Aktarı-Dizin)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

ALİMOV, R. (2000). *Kırgızistan, Kazakistan ve Özbekistan'daki Göktürk Yazıtları*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ALKAN, H. (2012). *Sovyet-Rus Ekolü Işığında Özbek Türkçesinde Sözcük Türleri Araştırmaları Tarihi*. Muğla: Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ALPTÜZÜN, E. G. (2019). *Abulkasim Mamarasulov'un "Alibek ve Kirk Dostining Sergüzeştleri" Adlı Eseri Üzerinde Bir Dilbilgisi Çalışması*. Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ARSLAN, T. (2011). *Gulam Sahi Vekilzade Andhoyi'nin Eserlerinde Kullandığı Dil ve Üslup*. Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ASLAN, A. (2019). *Çolpan'ın Köşe Yazıları (İnceleme-Metin)*. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

ATAK, H. Ş. (2004). *Özbek Türkçesinde Sıfat-Füller ve Zarf-Füller*. Balıkesir: Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ATAR, M. (2013). *Abdullah Kadiriyy'in Ötken Künler Romanı Örneğinde Özbek Türkçesinde Yapıları Bakımından Zarf-Füller*. Niğde: Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ATİLA, K. E. (2021). *Tağay Murad'ın "At Kişnegen Akşam (Atın Kişnediği Akşam)" Adlı Eseri Üzerine Bir Dil İncelemesi (Dil İncelemesi-Metin-Aktarma)*. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

BALCI, M. (1996). *Ötken Künler Romanında Sıfatlar (Üslup İncelemesi)*. Kırıkkale: Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

BAYRAK, H. (2010). *Türk Lehçelerinde Birleşik Füllerin Karşılaştırmalı Bir İncelemesi (Türkiye Türkçesi, Kazak Türkçesi, Özbek Türkçesi)*. Manisa: Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

BAYRAKDARLAR, T. (2012). *Özbekçe Edebiyat Terimleri Sözlüğü*. Niğde: Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

BAYRAKTAR, Z. (2019). *Özbek Yazar Olim Otehonov'un "Gülzor Çekkesidegi Kuyoş, Kısmet, Nur, İbrohim" Adlı Hikayeleri (Çeviri Yazı Metin, Aktarma, Dizinli Sözlük)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

BAYRAM, Ş. D. (2008). *“Hicran Künleri” Romanı Örneğinde Özbek Türkçesinde Kelime Grupları*. Niğde: Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

BOĞATEKİN, A. Y. (2018). *Hadi Zarif Tarafından Derlenen Özbek Destanı Yusuf ve Ahmed (Ş. 205-304) (Metin-İnceleme-Dizin)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

BUDAGLI, B. (2020). *Yusuf Vezir Çemenzemini'nin Kızlar Bulağı Romanı Temelinde Azerbaycan ve Özbek Türkçelerinde Mastar ve Sıfat Fiillerin Karşılaştırılması*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi.

BULUT, M. (2018). *Tahir Malik'in Şeytanat Romanının 1. Cildinde Özbek Türkçesi Söz Dizimi Çalışması*. Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

BUNYAD, A. B. (2021). *Şefike Yarkin'in Alisden Bir Ses Adlı Eseri Üzerine Bir Çalışma (Transkripsiyon-Aktarma-İnceleme-Sözlük)*. Afyon: Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

CANTÜRK, S. (2004). *Yeni Uygurca ve Özbekçe Fiilimsiler*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

CEYLAN, M. (2001). *Özbek Halk Makalları (Transkripsiyon, Aktarma, Gramer, İndex)*. Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

CİHANGİR SARDOĞAN, S. (2019). *Aman Muhtar'ın “Ayallär Mämläkäti ve Sältänäti” Adlı Eserindeki Hikâyeler Üzerine Dil ve Üslup İncelemesi*. Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÇAKIR, U. (2013). *Azerbaycan, Özbek ve Kazak Türkçelerinde Çatı*. Manisa: Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÇALIK, M. Ö. (2020). *Çağatay Türkçesi ve Özbek Türkçesindeki Fiil Varlığı Üzerine Bir İnceleme*. Uşak: Uşak Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

ÇELEBİ, Ş. (2013). *Tahir Malik'in Suçun Uzun Yolu Adlı Hikayesi Üzerinden Özbek Türkçesi ve Türkiye Türkçesi Cümle Tiplerinin Karşılaştırmalı İncelenmesi*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÇELEBİ ÖZTÜRK, E. S. (2015). *Sovyet Dönemi Özbek Yazarlarından Abdullah Kadiri'nin “Cinler Bezmi”, Çolpan'ın “Kar Koynunda Lale”, Abdullah Kahhâr'ın “Edebiyat Müellimi”, Âdil Yakubov'un “Veda” Adlı Hikayeleri (İnceleme- Metin- Aktarma- Dizin)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

ÇELİK, B. (1998). *Özbek Halk Masalları (Metin-Gramer-İndeks)*. Adana: Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÇELİK, Ç. (2019). *Özbek Yazar Mirzakelan İsmaili'nin “Färğänä Täng Âtgunçä [Birinci Kitap]” Adlı Romanının İncelemesi (İnceleme, Metin, Sözlük, Ek)*. Karabük: Karabük Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

ÇELİK, S. (2019). *Kırım Tatar Türkçesi, Özbek Türkçesi ve Türkiye Türkçesi Arasındaki Yalancı Eş Değerler*. Elazığ: Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÇELİKBAY, A. (2000). *Göroglinin Tugilişi Destanı-Özbek Varyantı (İnceleme-Metin-Çeviri-Dizin-Ek)*. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÇİMEN, F. (2009). *Özbek Türkçesinde İstem (Valenz)*. İstanbul: Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÇOLAK, İ. (2017). *Özbek Türklerinin “Şeker Bilen Şirin” Destanı*. İzmir: Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

DARAWGAR, S. B. (2016). *Afganistan Özbek Türkçesi Grameri*. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

DEMİRCİ, B. (2019). *Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Kapsamında Özbek Destanlarından Polkân Rivayeti Olan Avâzhân'ın (340-375 Sayfalar) Destan Dili Açısından İncelenmesi*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

DURSUN, O. (2019). *Abdullah Kahhar "Muhabbat" Adlı Hikayesinin Özbek Türkçesi ve Türkiye Türkçesi Eş Zamanlı Ses İncelemesi*. Muğla: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

EMİROĞLU ÖZTÜRK, M. (2019). *Divanü Lügati't Türk'te /b/ sesiyle başlayan sözcüklerin Özbek Türkçesindeki görünüşleri*. Mersin: Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ER, M. (2019). *Orhun Abideleri'ndeki Kelimelerin Ses ve Anlam Bakımından Özbek Türkçesi ile Karşılaştırılması*. Kırklareli: Kırklareli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ERBEDEN, E. (2018). *Oş İli (Merkez) Özbek Ağzı*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ERCAN, N. (1987). *Çolpan Uyğanış: Tenkitli Metin ve İndeks*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

ERDEM E. (2019). *Gafur Gulam'ın Seçilmiş Hikâyeleri Üzerine Dil ve Üslup İncelemesi*. Denizli: Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ERDEM UÇAR, F. M. (2003). *Süleyman Padişah'ning Hükmi Örneğinde Özbek Türkçesinde İsim ve Fiil Çekim Ekleri*. Niğde: Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ERGİN, S. (1997). *Özbek Halk Masalları (Bir Bar Eken / Transkripsiyon-İnceleme)*. Edirne: Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ERMATOVA, D. (2014). *Özbek Türklerine Türkiye Türkçesi Öğretiminde Ek-Fiilin Birleşik ve Katmerli Zamanın Çekimleri, Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri*. İstanbul: Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ERNAZAROV, R. (2020). *Özbek Şarkılarının Söz Varlığı Üzerine Bir Çalışma (Aktarma-İnceleme-Sözlük)*. Afyon: Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

EYÜPOĞLU, A. (2017). *Kazan-Tatar Türkçesi ile Özbek Türkçesinde Hayvan Adları ile Kurulan Atasözlerinin Karşılaştırmalı İncelemesi*. Ordu: Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

FARZAM, F. (2013). *Günümüzümüz Afganistan Özbek Türkçesiyle Türkiye Türkçesinin İsim ve Fiillerinin Karşılaştırılması*. Antalya: Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

FAZLİDDİNOVA, Z. (2021). *Ötkir Hoşimov'un Hurkitilgan Tüş, Uzun Keçalar, Kuyuş Tarozisi Adlı Hikâyelerinin Bağlam Sözlüğü*. Afyon: Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

GİRAY, E. (2009). *Askad Muhtar'ın "İldizlar" Adlı Eseri Örneğinde Özbek Türkçesindeki Geçici Birleşik Zarf-Fiiller*. Niğde: Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

GÖKÇE, G. T. (2014). *Özbek Yazar Otkir Hâşimov'dan Seçme Hikâyeler "Uruşning Songgi Qurbâni, Hâtâm-Xasisning Xazinâsi, Quyâş Târâzisi, Muştıpâr, Bemâr Piyâz"-İnceleme, Metin, Aktarma, Dizin*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

GUBADZADE, C. (2014). *Özbek Yazar Nurullah Muhammet Raufn'ın "Büyük Şeytan", "Ev", "Ayna", "Dünya Geniş", "Balon", "Kazanç", "Günlerden Bir Gün" İsimli Hikâyeleri (Giriş- İnceleme-Metin Latin Alfabesine Çevrilmesi- Metnin Türkiye Türkçesine Aktarılması-Sözlük/İndeks-Tıpkıbasım)*. İstanbul: Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

GÜL, E. (2011). *Özbek Türkçesi-Türkiye Türkçesi Yalancı Eş Değerli Kelimeler*. Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

GÜLER, G. (2014). *Özbek Yazar Otkir Hâşimov'dan Seçme Hikâyeler: Umr Sâvdâsi, Negâ Negâ, Zil-Hâzil, Âş; İnceleme, Metin, Aktarma, Dizin*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

GÜLER, M. (2011). *Pirimkul Kadir'in Ana Laçın Vedası Romanı: Dil İncelemesi-Metin*. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

GÜLMEZ, E. (2017). *Özbek Türkçesiyle Yazılmış Said Ahmad'ın "Tanlangan Asarlar" Adlı Eserinde Zarf-Fiiller*. Osmaniye: Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

GÜNEY, A. F. (2007). *Özbek Yazar Hamza Hakimzade Niyazi'nin Yangi Saadet, Tört Işk Hikayesi ve Bay İla Hizmetçi Tiyatrosu (Metin- Transkripsiyonlu Metin- Dil İncelemesi-Dizin)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

GÜERER, N. (1994). *Özbek Halk Masalları (Metnin Çeviri Yazısı, Dil İncelemesi, Sözlük)*. Afyon: Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

HAMRAEV, I. (2021). *Şükür Halmirzayev'nin "Bändi Bürgüt" ve "Azadlik" Adlı Eseri Üzerine Dil İncelemesi (Hayatı-İnceleme-Aktarma)*. Muğla: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

HAZAR, M. (1994). *Buhara Yahud Maverâünnehr Tarihi "Özbek Türkçesi" (Transkripsiyon-Dil Özellikleri-Sözlük)*. Malatya: İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

HİMMETOĞLU, M. (1994). *Samanyolu Adlı Eserin "Özbekçe Türkçe" Fiil Çekimi*. Edirne: Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

HÜSEYNOVA, A. (2014). *Organ Adlarıyla Kurulmuş Deyimlerin Karşılaştırılması (Azerbaycan-Özbek ve Türkiye Türkçesi)*. İstanbul: İstanbul Kültür Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

HOJAMOV, B. (1997). *Türkçe ve Özbekçe'de Ad Öbekleri*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ILASLAN, S. (1988). *Özbek Halk Hikayelerinin Dili*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

IŞIK, Z. (1988). *Özbek Şairi Habîbîy ve Dîvânı (Metin – Aktarma - Tematik indeks)*. Denizli: Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

İNSEL, N. (1998). *Özbek Türkçesinde Zamirler, Sıfatlar ve Zarflar ve Edatlar*. Niğde: Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

İWAKİ, A. (2001). *Aman Muhtar'ın Özbekçe "Ming Bir Kıyafe" Adlı Romanı. Transkripsiyonlu Metin, Dil İncelemesi ve Dizin*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

JOYA, M. Z. (2020). *"Dîvân-ı Hikmet" (Özbekistan Yazma Nüshası) İnceleme, Metin, Sözlük*. Karabük: Karabük Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

KAKAÇ, T. (2021). *Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde Enklitikler Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme*. Kilis: Kilis 7 Aralık Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

KARABATAK İŞÇİ, R. (2018). *Özbekçe Nasrettin Hoca Fıkralarının Söz Dizimi*. Kütahya: Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KARAKUYU, M. (2016). *Özbek Edibi Sabir Abdulla'nın "Mevlana Mukimiy" Adlı Eseri: Gramer (İkilemeler), Transkripsiyon, Aktarma*. Denizli: Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KARİMİ, K. (2013). *Afganistan Özbekçe Türkçesinin Üzerinde Farsçanın Tesiri*. Antalya: Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KARTALLIOĞLU, Y. (2000). *Atamdan Kalgan Dalalar (Atalarımın Kalan Topraklar) Metni Esasında Özbek Türkçesi'nde İsim*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KEÇECİ, Ç. (2018). *Özbek Türkçesi ve Türkiye Türkçesindeki Eş Değer ve Yalancı Eş Değer Deyimler*. Ardahan: Ardahan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KHAMİDOVA, Z. (2009). *Ömer Seyfettin'in "Diyet", "And", "Teke Tek", "Kurbağa Duası", "Keramet", "Yüksek Ökçeler", "Topuz" Hikayelerindeki Birleşik Fiil ve Deyimlerin Özbekçe Muadilleriyle Karşılaştırma*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

KILIÇ, A. (2018). *Hadi Zarif Tarafından Derlenen Özbek Destanı Yusuf ve Ahmed (S. 304-399) (Metin-İnceleme-Dizin)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

KOCAAĞA, F. N. (2020). *Çağatay Türkçesi ve Özbek Türkçesindeki İsim Varlığı Üzerine Bir İnceleme*. Uşak: Uşak Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

KOCAKAPLAN, M. (1996). *Özbekçe Üç Hikaye: (Metin-Çeviri-İndeks)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

KOÇ, K. (2012). *Özbek ve Türkiye Türkçesinde İyelik ve Hal Ekleri*. Ordu: Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KOÇ, Ö. (2008). *Sovyet Dönemi Özbek Edebiyatında Seçme Hikayeler (Sümbül-Çadırhayal-Mucize) İnceleme-Metin-Aktarma-Dizin*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

KORKUT, Ö. (2002). *Özbek Türk Sözlü Edebiyatında Yar-Yar Koşıkları*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KÖKLÜDAĞ, A. (2007). *Yedi Özbekçe Hikâye (Nurâli Qâbul, Qaytiş; Xayriddin Sultânov, Gulâmgârdiş; Mâsumâ Ahmedovâ, Keçmiş Hisâbi; Sâbir Onâr, Bir Olârmân Çävândâz; Sâlâmât Mühâmmâd Vâfâ, Tutilgân Ay; Şâdiqul Hâmrâyev, Hâvlidâgi Dâraxt; Uluğbek Mustâfâqulov)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

KURT, F. (2018). *Çağatay Türkçesinden Özbek Türkçesine Anlam Değişmeleri*. Gaziantep: Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KÜÇÜKAĞAOĞLU, S. (2014). *Kazak, Azeri ve Özbek Türkçelerinde İkilemeler*. Manisa: Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

MAHMUD, F. R. S. (2012). *Afganistan Özbek Türkçesinde Birleşik İsimler*. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

MAMATKULOVA, M. (2016). *Standart Özbek Türkçesi ve Ağızlarında Enklitikler Üzerine Örnekli Bir İnceleme*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

MAQSUDİ, A. K. (2018). *Afganistan Özbeklerinin Akrabalıkla İlgili Atasözlerinin Türkiye'de Kullanılan Atasözler İle Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*. Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

METE, F. (1997). *Özbek ve Azeri Öğrencilerin Türkçe Öğreniminde Ad Durum ve Eylem Çekimi Yanlışları*. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

NASEEM, M. H. M. (2016). *Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde Fiil İşletimi (Kişi-Olumsuzluk-Zaman-Soru)*. Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

NAZAMUDİN, A. (2012). *Säbznân Koşıkläri*. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

OKUL, R. (2016). *Özbek Türkçesinde Pekiştirme ve Derecelendirme*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ONAN, B. (1997). *Özbek Atasözleri A Maddesi: Metin-Çeviri-Açıklama*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

ÖNAL, K. (2016). *İnce Memed, Abay Yolu, Ötgen Künler Romanları Örneğinde Türkiye Türkçesi, Kazak Türkçesi ve Özbek Türkçesinde Karşılaştırmalı Çekimli Filler*. İstanbul: İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZ, A. (1994). *Özbekçe ve Yeni Uygurca Arasındaki Fonetik Ayraçlar*. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZ, S. (2019). *Özbekçede Kılınış İşlemcisi Olarak Yardımcı Filler*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZAL, S. (2021). *Özbekçede Şimdiki Zaman İşaretleyicilerinin Zaman ve Görünüş Açısından İncelenmesi*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZBAY, H. (1985). *Özbek Şivesi Kunduz Ağzı*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZCAN, M. S. (2019). *Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Çerçevesinde Destan Dili İncelemesi; Örnek Metin Polken'den Derlenen Çembil Kamalı Adlı Özbek Rivayeti (131-172)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

ÖZDEMİR, S. (2007). *Özbek Türkçesinde Kullanılan Eylemsilerin Batı Türkçesindeki Eylemsilerle Mukayesesi*. Manisa: Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZENBOY, İ. G. (2021). *Eski O'zbek tili va Yazuvi Pratikumi (giriş-ses bilgisi-metin aktarma)*. Ankara: Hacı Bayram Veli Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

ÖZGÜN, Y. (2021). *Özbek Ninnilerinin Söz Varlığı (Transkripsiyon- Aktarma- İnceleme- Sözlük)*. Afyon: Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZKUL, F. (1995). *Özbek Türkçesinde Gramer Terimleri*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZTÜRK, T. (2012). *Özbek Edebiyatı Yazarlarından Hudayberdi Tohtabayev'in "Cennetlik Adamlar" Romanı (Giriş-Dil İncelemesi-Orijinal Metin-Transkripsiyonlu Metin-Türkiye Türkçesine Aktarma-Dizin-Sözlük)*. İstanbul: Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZTÜRKÇİ, H. (2019). *Çolpan'ın Yarkınay Adlı Piyesi (İnceleme-Metin)*. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

PEKTAŞ, F. (2019). *Özbek Destanlarında İkilemelerin Derlem Tabanlı İncelenmesi*. Kırıkkale: Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

SAĞIR, B. (2015). *Özbek Türkçesinde Enklitikler*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

SAYINER, Y. (2018). *Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Kapsamında Özbek Destanlarından Polkan Rivayeti Olan Ävâzhân'ın (303-340 Sayfalar) Destan Dili Açısından İncelenmesi*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

SİNOP, M. (2008). *Divanü Lugati't Türk'te /t-/ Sesiyle Başlayan Kelimelerin Özbek Türkçesindeki Durumu*. Adana: Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

SOBİROV, G. (2020). *Divânü Lugâti't-Türk'te Yer Alan Atasözlerinin Türkiye Türkçesi ve Özbek Türkçesindeki Durumu*. İstanbul: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ŞENEL, Ö. (2020). *Divânü Lugâti't-Türk ile Özbek Türkçesinin Karşılaştırmalı Söz Varlığı Üzerine İnceleme*. Artvin: Artvin Çoruh Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ŞİMŞEK CANPOLAT, A. (2005). *Özbek Halk Masalları ile İlgili Olarak Metin, Aktarma ve İnceleme*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

TOKER, M. (1996). *Halid Said'in "Osmanlı, Özbek, Kazak Dillerinin Mukayeseli Sarfı" Adlı Eseri ve Bugünkü Türkiye, Özbek, Kazak, Türkçelerinin Karşılaştırmalı Grameri*. Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

TOLKUN, S. (1994). *Özbek Türkçesinin Leksikolojisi*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

TOPÇU ÖZTÜRK, U. (2019). *Nazar Eşankul'un Seçilmiş Hikâyelerinde Dil ve Üslup İncelemesi*. Denizli: Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

TSOY, N. (2018). *Özbekçe ve Rusça Bağlamında Anlamsal ve Algısal Ulamlar: Özbekistan Örneği*. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

TUĞLACI, G. (2019). *Özbekçede Cümle Bağlayıcıları*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

TULUM, M. M. (1991). *Özbekçe 'Rustem' Destanı*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

TUYGHO, N. A. (2018). *Afganistanlı Özbek Şairlerden Taşkın Bahayi ve Eserleri Üzerine Bir İnceleme*. Niğde: Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

TÜRKMENLİ, D. (2006). *Özbek Dalli Destanında Dil ve Üslup*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

UÇAR ERDEM, F. M. (2003). *Süleyman Padişah'ning Hükmi Örneğinde Özbek Türkçesinde İsim ve Fiil Çekim Ekleri*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Niğde Üniversitesi, Niğde.

UNAT ÇELEBİ, T. Z. (2019). *Özbek Türkçesi Söz Varlığı (a- ä sesleri)*. Giresun: Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

URALBAYEVA, S. (2002). *Adil Yakubov'un Uluğbey Hazinesi Adlı Romanında Aktarma Meseleleri*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÜNAL, Ö. (2021). *Özbek Yazar O'lmas Umarbekov'un "Adam Bo'liş Qiyin" Adlı Romanı (İnceleme-Çeviri Yazı-Sözlük-Kiril Harfli Metin)*. Osmaniye: Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

YAMAN, D. S. (2012). *Özbek Türkçesinde Kiplik Belirteçleri ve Fonksiyonları*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

YAŞAR, H. (2009). *Özbek Halk Hikâyelerinden Mirzâ Hämüdäm Qıssası (İnceleme-Metin-Aktarı-Dizin)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

YATAĞAN, M. (2010). *Özbek Halk Masalları (Özbek Halk Atasözleri)*. Kütahya: Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

YAVUZ, E. (2009). *Said Ahmad'ın "UFQ" Romanı Esasında Özbek Türkçesinde Zarf-Fiiller*. Niğde: Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

YELOĞLU, A. (2011). *Abdullah Kadiriyy'in Ötken Künler Romanı Örneğinde Özbek Türkçesinde Edatlar*. Niğde: Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

YILDIZ, N. (1996). *Özbek Yazar Nimet Eminov'dan Üç Hikaye (Metin-Çeviri-Gramer İncelemesi-İndeks)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

YILMAZ, B. (2018). *Mähmud Häsäniy Tarafından Özbek Türkçesine Tercüme Edilen Hüsäyn İbn-İ İbrâhim Muhämmäd Ât-Taflisiy'nin Kâmilü't-Ta'bFir/Mükämmäl Tuş Tä'birnâmâsi (7-61. Sayfalar Arası) (Transkripsiyon-İnceleme-Aktarı-Dizin)*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

YONTAR, T. (1998). *Tarihi Gelişimiyle Özbek Türkçesinde Yapı ve Görev Bakımından İsimler (2 Cilt)*. Çanakkale: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

YURT, M. (2014). *Özbek Yazarı Tahir Melik'in "Av" Hikâyesinin Çevirisi ve Şekil Bilgisi İncelemesi*. İstanbul: Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

URALBAYEVA, S. (2002). *Adil Yakubov'un Uluğbey Hazinesi Adlı Romanında Aktarma Meseleleri*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

UZUN, Y. (2002). *Özbek Türkçesinin Kuruluş Dönemindeki Ses Bilgisi Özelliklerinin Karşılaştırılması*. Çanakkale: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÜNAL, Ö. (2021). *Özbek yazar O'lmas Umarbekov'un "Adam Bo'liş Qiyin" Adlı Romanı (İnceleme-Çeviri Yazı-Sözlük-Kiril Harfli Metin)*. Osmaniye: Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

3. Sonuç

Özbekistan, coğrafi konumu, tarihî şehirleri, köklü geçmişi ve kültürel belleğiyle Türkistan coğrafyasının her zaman dikkat çeken bir ülkesi olmuştur. Bu niteliklerinin yanında otuz beş milyonluk nüfusuyla Türkistan bölgesinin en kalabalık ülkesidir.

Bu çalışmada, Türkiye'de Özbek Türkçesi üzerine 2022 yılına kadar yapılan yayınlar derlenmiş ve Özbek Türkçesinin bir bibliyografyası hazırlanmaya çalışılmıştır. Tespit edilen yayınlar, Bibliyografya bölümünde sözlükler, kitap ve kitap bölümleri, makaleler, doktora ve yüksek lisans tezleri olmak üzere beş başlıkta listelenmiştir.

Çalışmada, 7 sözlük, 42 kitap ve kitap bölümü, 199 makale, 24 doktora tezi ve 137 yüksek lisans tezi olmak üzere toplam 409 yayın tespit edilmiştir. Bu bibliyografya denemesi ile Özbek Türkçesi alanında çalışan araştırmacıların ve bu lehçeye ilgi duyan öğrencilerin yapılan yayınları toplu bir şekilde değerlendirmeleri ve bu yayınlardan istifade etmeleri amaçlanmıştır.

Kaynakça

Buran, A.; Alkaya, E. (2018). *Çağdaş Türk Yazı Dilleri II*. Ankara: Akçağ Yayınları.

Gömeç, S. Y. (2015). *Türk Cumhuriyetleri ve Toplulukları Tarihi*. Ankara: Akçağ Yayınları.

Öztürk, R. (2016). *Özbek Türkçesi El Kitabı*. Konya: Palet Yayınları.

Saray, M. (1993). *Özbek Türkleri Tarihi*. İstanbul: Nesil Matbaacılık ve Yayıncılık.

Yıldırım, H. (2012). *Özbek Türkçesi (Dilbilgisi-Alıştırmalar-Konuşma-Metinler)*. Ankara: Gazi Kitabevi.

Üşenmez, E. (2012). *Modern Özbek Türkçesi (Giriş-Özbekistan-Dil Tarihi-Metinler-Gramer-Sözlük)*. İstanbul: Akademik Kitaplar.

Özbekistan'ın nüfusu 35 milyona dayandı. (2022, 6 Ocak). Erişim Adresi: <https://www.yenicaggazetesi.com.tr/ozbekistanin-nufusu-35-milyona-dayandi-447904h.htm>

Latin harflerine uyarlanan Özbek alfabesinin taslağı tartışmaya açıldı. (2022, 16 Mart). Erişim Adresi: <https://www.trthaber.com/haber/dunya/latin-harflerine-uyarlanan-ozbek-alfabesinin-taslagi-tartismaya-acildi-565229.html>

Etik, Beyan ve Açıklamalar

1. Etik Kurul izni ile ilgili;

- Bu çalışmanın yazar/yazarları, Etik Kurul İznine gerek olmadığını beyan etmektedir.
- Bu çalışmanın yazar/yazarları, ... Üniversitesi ..... Etik Kurulu'nun tarih ..... sayı ..... ve karar..... ile etik kurul izin belgesi almış olduklarını beyan etmektedir.

2. Bu çalışmanın yazar/yazarları, araştırma ve yayın etiği ilkelerine uyduklarını kabul etmektedir.

3. Bu çalışmanın yazar/yazarları kullanmış oldukları resim, şekil, fotoğraf ve benzeri belgelerin kullanımında tüm sorumlulukları kabul etmektedir.

4. Bu çalışmanın benzerlik raporu bulunmaktadır.